

Sygn. akt II Ka 191/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Sędziowie:	SO Wojciech Michalak SO Karol Troć (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Jakuba Pogorzelskiego

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2023 r.

sprawy **L. B.**

oskarżonego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zb. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońcę oskarżonego i oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 8 listopada 2022 r. sygn. akt II K 469/22

I. utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonego L. B. na rzecz oskarżyciela posiłkowego Ł. B. 840 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 420 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 191/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 8 listopada 2022 r. sygn. akt II K 469/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów	
--	--

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Apelacja obrońcy</p> <p>I. obraży przepisów prawa procesowego mającej wpływ na treść wyroku, a mianowicie:</p> <p>a) art. 167 kpk w zw. z art. 170 § 1 kk pkt.5 kpk w zw. z art. 170 § 1a kpk w zw. z art. 366 § 1 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk w zw. z art. 6 kpk wyrażającą się w niezasadnym oddaleniu wniosku obrońcy oskarżonego o dopuszczenie dowodu z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zeznań D. Z. i A. C. m.in. na okoliczności zawarte w notatce urzędowej z karty 44-45 akt prawy, - wywiadu środowiskowego kuratora sądowego na okoliczność sytuacji rodzinnej oskarżonego, <p>z uwagi na to, iż dowody te zmierzają w sposób oczywisty do przedłużenia postępowania, co skutkowało nie wyjaśnieniem wszystkich istotnych okoliczności sprawy, w tym okoliczności istotnych dla ustalenia czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowi on przestępstwo, a w konsekwencji doprowadziło</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

do niesłusznego skazania L. B. za wszystkie zarzucane mu przestępstwa,

b) art. 4 kpk; art. 5 kpk, art. 7 kpk , art. 410 kpk art. 424 § 1 pkt. 1 kpk polegającą na nie wzięciu pod uwagę przy ferowaniu wyroku wszystkich ujawnionych w toku przewodu sądowego i mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie okoliczności, oparciu poczynionych ustaleń faktycznych na dowolnie przeprowadzonej ocenie dowodów oraz wbrew zasadom prawidłowego rozumowania, wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego, niedostatecznym uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy w tym okoliczności dla oskarżonego ewidentnie korzystnych, rozstrzygnięciu niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, nienależytej analizie i ocenie poszczególnych dowodów, uznaniu za udowodnione faktów nie mających wystarczającego oparcia w dowodach i nie wskazaniu w sposób należyty dlaczego Sąd nie uznał dowodów przemawiających przeciwko sprawstwu i winie oskarżonego, co doprowadziło do niesłusznego skazanie L. B. za zarzucone mu przestępstwa.

II. rażąca surowość, a tym samym niewspółmierność orzeczonych kar jednostkowych i kary łącznej, wyrażającą się w nienależytym uwzględnieniu: okoliczności przedmiotowo - czasowych czynów przypisanych, celów wychowawczych kary oraz stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów, gdy prawidłowa ocena ww. elementów uzasadniały wymierzenie oskarżonemu kar jednostkowych pozbawienia wolności łagodniejszych oraz kary łącznej

	<p>pozbawienia wolności w niższym rozmiarze na zasadzie zbliżonej do pełnej absorpcji.</p> <p>Apelacja oskarżonego mimo zaskarżenia całości wyroku nie sformułowała zarzutów innych niż rażącej surowości kary.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego podnosiła zarzuty naruszenia szeregu przepisów proceduralnych, jednakże większości z nich w żaden sposób nie uzasadniała i nie próbowała nawet wykazać, na czym ich naruszenie miałyby polegać oraz w jaki ewentualnie sposób mogłyby to rzutować na treść wyroku. Dotyczy to w szczególności podnoszonej obrazy art. 7 kpk czy 410 kpk, bowiem art. 4 kpk jako zbyt ogólny nie może być samodzielną podstawą apelacyjną, art. 5 § 2 kpk ma zastosowanie dopiero wówczas, gdy mimo prawidłowej oceny dowodów nadal pozostają jakiegokolwiek wątpliwości co do stanu faktycznego – dopiero wówczas sąd może orzec z obrazą tego przepisu – gdy wątpliwości te bezpodstawnie rozstrzygnie na niekorzyść oskarżonego, zaś uchybienia w zakresie treści uzasadnienia (art. 424 kpk) nie mogą być podstawą ani uchylenia wyroku (art. 455a kpk), ani tym bardziej uniewinnienia oskarżonego od zarzutów. Skarżący nie wskazał, których okoliczności sprawy, które miałyby być dla oskarżonego ewidentnie korzystne, Sąd nie wziął pod uwagę wyrokując, wobec czego trudno zarzut ten (art. 410 kpk) uznać za uzasadniony, zwłaszcza gdy Sąd precyzyjnie</p>		

wykazał wszystkie wiarygodne dowody, które legły u podstaw ustaleń faktycznych i prawidłowo je ocenił (art. 7 kpk). Żaden bowiem dowód nie sugerował, że oskarżony nie jest sprawcą któregokolwiek z przypisanych mu czynów. Uczestnicy zdarzeń z 23 na 24 stycznia 2022 r. dość jednolicie wskazywali na udział i rolę tego oskarżonego, ewentualnie zasłaniaли się częściową niepamięcią, nikt jednak nie podnosił np., że oskarżonego tam nie było lub że nie brał on w zdarzeniach udziału – wręcz przeciwnie, pokrzywdzony czy M. T. wyraźnie takie fakty wskazali. Również w zakresie czynów z pkt II i III zebrane dowody, w szczególności protokół przeszukania, w którego treści obecna podczas tej czynności żona oskarżonego wskazała, że znalezione w specjalnej skrytce przedmioty nie są jej własnością, ale oskarżonego właśnie i nic w tym przedmiocie dowodowi temu nie przeczy. Co istotne, również oskarżony nie dostarczał w tym zakresie dowodów przeciwnych, jako że przyznawał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, w tym również posiadania środków psychoaktywnych oraz broni i amunicji, korzystając z prawa odmowy składania wyjaśnień. Nie sposób więc uznać, że Sąd dokonał błędnej oceny dowodów, których ocena właściwa winna rzekomo prowadzić do konstatacji, że oskarżony jest niewinny – skoro żaden dowód do wniosków takich w żaden sposób nie prowadził.

Nie prowadziły i nie mogły do takich wniosków prowadzić również podnoszone w pierwszym zarzucie postulowane dowody z zeznań policjantów, uczestniczących we wspomnianym wyżej przeszukaniu.

Przebieg tej czynności został udokumentowany protokołem, przesłuchana na tę okoliczność jedna z jej uczestniczek potwierdziła jedynie to, co już z tego dokumentu wynikało, z czego jasno wynika, że protokół dokładnie odzwierciedla jej rzeczywisty przebieg. Skarżący nie wyjaśnił, dlaczego przesłuchanie innych uczestników tej czynności miałyby mieć znaczenie dowodowe tak doniosłe, że miałyby prowadzić do odmiennych niż dokonane ustaleń w zakresie sprawstwa oskarżonego (zwłaszcza gdy, co godzi się przypomnieć, oskarżony przyznał się do tych czynów). W żaden sposób skarżący nie wykazał, że pozostali uczestnicy przeszukania mieliby mieć wiedzę, odmienną od treści, wynikających z protokołu jej przeprowadzenia, w szczególności prowadzącej do ustalenia, że amfetamina, broń czy amunicja nie należała do oskarżonego, ale np. do jego żony czy któregoś z małoletnich dzieci. Dlatego nie można było uznać, że oddalenie wniosków dowodowych dotyczących przesłuchania wskazanych świadków było nieprawidłowe, bo miało wpływ na treść ostatecznego rozstrzygnięcia.

Nie można było uznać za bezpodstawne oddalenie wniosku w zakresie przeprowadzenia o oskarżonym wywiadu środowiskowego kuratora. Dowód taki, wbrew twierdzeniom zarzutu, nie dotyczy ze swej natury okoliczności „istotnych dla ustalenia czy został popełniony czyn zabroniony i czy stanowi on przestępstwo”, ale okoliczności osobistych, dotyczących oskarżonego, jak sytuacja rodzinna, zawodowa, majątkowa, proces wychowawczy, warunki bytowe, relacje sąsiedzkie

itd.). Okoliczności te mogą mieć znaczenie co najmniej przy wymiarze kary (choć tym brakiem skarżący zarzutu rażącej niewspółmierności kary akurat nie uzasadniał) czy po części przy ocenie stopnia winy, ale nie mogą, niezależnie od treści dokonanych przez kuratora ustaleń, prowadzić do uznania, że czyn oskarżonego nie wypełnia znamion przestępstwa. Wywiad środowiskowy nie był przy tym w sprawie niniejszej obowiązkowy, a okoliczności, o których mowa, mogły być ustalone już tylko na podstawie informacji pochodzących od oskarżonego. Ponownie nie sposób więc zgodzić się ze skarżącym, że nieprzeprowadzenie wskazanego dowodu miało istotny wpływ na treść wyroku.

Za nietrafny należało uznać również zarzut rażącej surowości wymierzonych oskarżonemu kar – tak jednostkowych, jak i łącznej. Ponownie skarżący uzasadniając ten zarzut ograniczył się do ogólnikowych sformułowań, niespójnych z treścią uzasadnienia wyroku, będących w zasadzie jego antytezą. Sąd bowiem precyzyjnie wskazał, dlaczego wymiar kar jednostkowych uwzględnia stopień winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości każdego z czynów, dlaczego za surowym wymiarem kar przemawiają właśnie cele wychowawcze, jak również, dlaczego więzi podmiotowo- przedmiotowe przemawiają za takim, a nie innym ukształtowaniem kary łącznej, która ma być przecież wyrazem całościowej oceny przestępczego zachowania sprawcy, w tym podsumowaniem szerokości spektrum jego działania – a oskarżony trzema czynami godził w co najmniej trzy podstawowe

dobra, chronione prawem, był już karany za przestępstwa podobne i z łagodniejszych rozstrzygnięć nie wyciągnął odpowiednich wniosków. Skarżący nie przedstawił argumentów, zdolnych wzruszyć rozumowanie Sądu I instancji w tym zakresie i przekonać, że w jakimkolwiek aspekcie reakcja karna, orzeczona wobec oskarżonego, była w nieuzasadniony sposób nadmierna, nieadekwatna, a zwłaszcza rażąco, a więc oczywiście nieakceptowalnie, surowa.

Oskarżony w apelacji osobistej, skierowanej przeciwko całości wyroku, nie sformułował wyraźnie zarzutów innych niż wobec kary, jako że podniósł jedynie, że nie zgadza się z całym wyrokiem, bo jest zbyt surowy i domaga się „jego obniżenia”. Kontrolując wyrok w całości Sąd Okręgowy nie dopatrzył się w postępowaniu Sądu I instancji żadnych nieprawidłowości w procesie gromadzenia czy oceny dowodów (o czym była mowa powyżej), nie dostrzegł, by z jakichkolwiek względów dokonane przez ten sąd ustalenia faktyczne były nieprawidłowe, nie ustalił, by dokonana przez Sąd Rejonowy prawna subsumpcja stanu faktycznego pod przepisy prawa materialnego była mylna. Kwestia surowości kar była przedmiotem zarzutu apelacji obrońcy i nie ma potrzeby osobno dokonanych już w tej kwestii rozważań powtarzać. W ocenie Sądu odwoławczego wymiar kar jednostkowych i kary łącznej jest w pełni uzasadniony i nie nosi cech rażącej surowości.

Wniosek

O zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od

zasadny

<p>zarzutu popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutów skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego. Całkowicie niezasadny był wniosek alternatywny o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W obecnie obowiązującym stanie prawnym, zgodnie z treścią art. 437 § 2 kpk, uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 kpk (zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej), art. 454 kpk (przy potrzebie kasacji wyroku uniewinniającego lub umarzającego postępowanie) lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Żadnej z tych przesłanek skarżący nie przywołał, wobec czego złożenie takiego wniosku nie mogło spotkać się z aprobatą Sądu odwoławczego.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku, tak w części zaskarżonej, jak i w pozostałej, podlegającej ocenie z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność apelacji i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II, III	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego (jego obrońcę), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. Na koszty postępowania odwoławczego składają się zaś wydatki oskarżyciela posiłkowego na ustanowienie pełnomocnika z wyboru, opłata w wysokości należnej za I instancję oraz ryczałt za doręczenia korespondencji – w kwocie 20 zł.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana